

ZARZĄDZENIE

Dnia 1 lutego 2024 r.

Sędzia Sądu Najwyższego Dariusz Kala

w związku z pismem skazanego D. C. z dnia 1 grudnia 2023 r. sygnalizującym potrzebę wznowienia z urzędu postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2023 r., sygn. akt I KO 50/23 na podstawie art. 542 § 3 k.p.k.

zarządza:

stwierdzić niedopuszczalność wznowienia z urzędu wyżej opisanego postępowania.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 1 grudnia 2023 r. skazany D. C. zwrócił się do Sądu Najwyższego o wznowienie z urzędu postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2023 r., sygn. akt I KO 50/23, na mocy którego stwierdzono, że brak jest podstaw do wznowienia z urzędu postępowania karnego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2022 r., sygn. akt I KK 343/22.

Jako podstawę wznowienia postępowania, w piśmie z dnia 1 grudnia 2023 r., skazany wskazał wystąpienie w tym postępowaniu uchybienia, stanowiącego bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., polegającego na tym, że w składzie Sądu Najwyższego, który wydał wskazane wyżej postanowienie, zasiadały wyłącznie osoby powołane na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej przez ustawę z dnia 8 grudnia 2017 r.

Powyższa inicjatywa skazanego nie mogła przynieść oczekiwanego przez niego rezultatu. Należy bowiem podzielić trafny pogląd, który od lat prezentowany

jest w orzecznictwie, że nie jest możliwe wznowienie, zarówno na wniosek strony, jak i z urzędu, samego postępowania o wznowienie, zakończonego uprzednio prawomocnym orzeczeniem sądu o oddaleniu wniosku strony lub orzeczeniem o braku podstaw do wznowienia *ex officio* (zob. szerzej postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2010 r., sygn. V KO 47/10; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2011 r., sygn. III KO 99/10; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2013 r., sygn. II KO 17/13; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2021 r., sygn. I KO 10/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2023 r., sygn. I KZP 17/22 i argumentację przywołaną w tych judykatach).

Z oczywistych względów żadnego wpływu na treść niniejszego zarządzenia nie mogły mieć podniesione przez skazanego w piśmie z dnia 1 grudnia 2023 r. argumenty dotyczące wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2022 r., sygn. I KK 343/22.

Mając powyższe na uwadze, zarządzono jak wyżej.

[J.J.]

[ał]